

[Socialministeren.]

som må forventes at afslutte sit arbejde i dette folketingsår. Når udvalgets betænkning foreligger, vil det være muligt at søge en samlet løsning af fradragsregelspørgsmålet, som dækker hele pensionsområdet, således som udvalget den 15. november havde tænkt sig, og som det ærede medlem hr. Søren Andersen skrev under på.

Ordføreren for forslagsstillerne (Søren Andersen): Jeg takker for den venlige omtale af lovforslaget, men selv om man er glad for venlighed, ville man jo hellere have haft nogle resultater, og det gav ministerens ord jo ikke udtryk for at der kunne blive.

Ministeren mente at have fundet et vældigt ålehoved i betænkningen angående en lang række lovforslag om folkepension, invalidepension og enkepension om en række ændringer, hvor vi har drøftet problemet. Det var jo et stort og generelt område, og det forhindrer absolut ikke, at vi — sådan som vi hele tiden har ment — ønsker ændringer med hensyn til invaliderne; dér er det ikke rigtigt at vente så længe, som man kan risikere. Vi håber selvfølgelig, at der kommer en betænkning fra embedsmandsudvalget inden så længe. Men hvor længe varer det så, inden det giver sig udslag i lovforslag?

Ministeren mener endvidere, at lovforslaget øger de administrative vanskeligheder inden for de sociale sikringsordninger. Der bliver jo i hvert fald ikke flere fradragsregler inden for invalidelovgivningen, og med hensyn til afsmitningen er det vel sådan, at det, vi navnlig har øje for, er de uretfærdigheder, der findes, hvor det kun er den ene ægtefælle, der er invalid. Enker har jo i almindelighed ingen ægtefælle, og det ligger jo også noget anderledes også for den store gruppe folkepensionister.

Det er heller ikke venstre, der har skabt det indviklede system af fradragsregler. Vi har tværtimod kæmpet for at få enkle regler. Vi har kæmpet for, at der ikke var fradragsregler i folkepensionen, men ministeren indførte et nyt sæt. Det er også sådan, at vi i lovgivningen som helhed har kæmpet for forenklinger. Jeg skal ikke sige, at vi var ene om det, men vi har i hvert tilfælde også medvirket til, at det embedsmandsudvalg blev nedsat, på hvis resultater vi

naturligvis venter. For det er jo rigtigt, at de fradragsregler, vi har, er et virvar, så at der er kun meget få, der kan forstå dem og er inde i dem, og det er uheldigt. De virker uhensigtsmæssigt, virker hæmmende på initiativ og arbejdsomhed. Det er nu et par år, vi har ventet på embedsmandsudvalgets udtalelse, og vi må selvfølgelig håbe, at den kommer i år, men det har for vane at trække ud, og derfor har vi altså ikke ment, at vi skal vente på det område, hvor vi synes der sker så store uretfærdigheder, hvor vi også kæmpede, dengang lovforslaget var til behandling. Vi mener tværtimod, at man har klarhed over de problemer, lovforslaget tager sigte på at løse, og at vi er i stand til at løse dem nu.

Vort forslag er fremsat i tilslutning til den nye invalidelovgivning, som vi anerkender har betydet meget og på mange måder er af stor værdi. Jeg har allerede i fremsættelsetalen nævnt den stærke graduering af ydelserne og den betydeligt øgede hjælp til de hårdt ramte invalider samt den højere indtægt, invaliderne kan have, inden invalidepensionen bortfalder. Sådan som loven er udformet, har den ikke mindst betydning for den enlige invalid og også i ikke ringe grad for ægtepar, hvor begge er invalider. Men jeg siger tydeligt og klart, at den store gruppe på 40.000 ægtepar, hvor kun den ene ægtefælle er invalid, ikke fik sine problemer løst på en tilfredsstillende måde.

Vi kan jo tage det eksempel, som findes i bemærkningerne til lovforslaget, og som jeg ganske kort skal nævne. Det drejer sig om en invalid i 2. gruppe, en invalid, som er gift. Når det er i 2. gruppe, vil det altså sige, at det er en invalid, som man forventer har en vis erhvervsevne tilbage, men dog mindre end $\frac{1}{3}$, og som kan have en indtægt fra grundpensionen på 6.300 kr., et invaliditetsbeløb på 3.180 kr. og endelig et ægteskabstillæg, i alt godt 10.000 kr. Pensionen er beregnet ud fra den forudsætning, at vedkommende skulle udnytte sin erhvervsevne, ellers havde vedkommende været i gruppe 1. Pensionen forudsætter, at vedkommendes ægtefælle skal medvirke til at erhverve yderligere indtægt til eget og til ægtefællens underhold, for ellers havde pensionen været lige så stor, som hvor begge er invalide. Hvis f. eks. hustruen tager ud og arbejder, sætter fradragsreglerne allerede